

यावन्नेवेन गुरुः । वासवेधश्च दूतानज्जन्तेति एवमत्रेति
 वक्ष्यमाणवचनाभ्यामेकार्थत्वाद्बोध्यम् । “उपचयकर-
 युक्तः सव्यगः गुरुपक्षे शुभमभिलषमाणः सौम्यमध्य-
 स्थितोऽयम् । सखिपण्डितहयुक्तः कारकत्वेऽपि चेन्द्रजय-
 धनसुखदाता तत्पहर्तान्यथा तु” । सव्यग उत्तरायण-
 चारी । उपचयकरस्य पञ्चादशी वा अतएवोक्तम् ।
 “भानां यथा सम्भवत्तरेण पञ्चाङ्गहाणां यदि वा
 गणाङ्कः । शुभप्रदानां शुभदः प्रयागे यास्येन यातो न
 शुभः शशाङ्कः । योयस्य दशमगृहगः स तस्य वश्यो-
 भवति नियमेन । स्वर्गद्वारमन्त्रातिशयोकाः कष्टकेषु यावन्त
 आस्थिताः । जन्मकालव्रणगान्ते तु कारकाः कर्म गस्तु
 तेषां विरोधतः । सितपञ्चादौ चन्द्रे शुभे शुभं पक्ष
 मशुभमशुभे च । कृष्णे गोचरगुपदानं शुभः पक्षः
 शुभोऽतोऽन्यः” । भीमपराक्रमे । “शुक्ले पक्षे प्रतिपदि चन्द्रे
 शिवे शिवं पक्षम् । कृष्णे प्रतिपदि ताराशुद्धौ शुभं
 विदुः पक्षम्” । समीपवादस्तत्रैव
 “मार्कण्डेय पुराणम् “द्वये गोष्ठेषु भव्येषु सुहृद्वत्
 तनयेषु च । भाव्यायाञ्च गृहे दृष्टेभ्यं पुण्यवतां नृणाम् ।
 आत्मन्यथास्वपुण्यानां सर्वत्रैवातिपापिनाम् । न कुलापि-
 द्यपापानां नराणां जायते भयम्” ।

ग्रहगति स्त्रा इतः । गृहाणां प्रत्यहं भाग्यमनभेदे । तत्र
 खगगति गच्छे २४१४ पृ० ग्रहगतिभेदास्तत् कारणा-
 टिकं च दर्शितम् । तत्र गृहाणां सायनदिनगतिमानं
 सि०शि० उक्तं तत्र खगोलगच्छे २४२२ पृ० उक्तायमपि
 विशेषोऽलोच्यते । तत्र गृहाणां दिनगतिसाधनं
 सि०शि० उक्तं यथा

“महीमितादहर्गणात् फलानि याति तत्कलाः । भवन्ति
 मध्यमाः क्रमाद्भासदां द्युमुक्तयः । समा गतिरतु
 योजनेर्नभःसदां सदा भवेत् । कलादिकल्पनायशाम्बु-
 द्भुता च सा मृता” सि०शि०

“ग्रहोपपत्तिस्तराशिकेन । पूर्व गतिर्योजनात्मिका
 ग्रहाणां तुल्येवेक्ता । इदानीमवुल्या । सा कलादि-
 कल्पनायगात् । इदानीमवुल्ये कारणमाह” प्रमिता०
 “कलाः सर्वा अपि दिविपदां चक्रलिप्ताङ्कितास्ता हते
 लक्ष्यो लघुनि महति स्युर्भह्वश्च लिप्ताः । तस्मादेते
 शगिजभृगुजटित्यभौमेज्यमन्दा मन्दाक्रान्ता इव शश-
 धराङ्गानि यान्तः क्रमेण” सि०शि०

“यतः सर्वा अपि कलाः स्रक् २१६०० लिप्ताभिरेवाङ्किताः

अतो महति हते महत्यो लिप्ताः स्युः । लघुनि लक्ष्यः ।
 तद्यथा चन्द्रकक्षा सर्वाधः स्या लघुः । तस्यामेका कला
 पञ्चदशभिर्द्वौर्जनैर्भवति । शनेः कक्षा सर्वापरिस्थ्या सा
 महती । तस्यामेका कला योजनानां षड्भिः सहस्रै-
 रेकसप्रत्योनै ५६२६ भवति । योजनं चतुःकोशमेव ।
 अतश्चन्द्रात् सकागादूर्ध्वोऽस्या बुधशुक्रादयः क्रमेण
 मन्दाक्रान्ता मन्दगतय इव भवन्ति । मन्दाक्रान्तां-
 न्देऽपि सूचितम्” प्रमिता० स्फुटगतिमाह

“दिनान्तरस्य षड्दशान्तरं स्यादु गतः स्फुटा तत्समया-
 न्तरान्ते । कोटी फलत्रयी सृष्टुकेन्द्रमुक्तिस्त्रिव्योद्भूता
 कर्कशगादिकेन्द्रे । तथा युतोना ग्रहमध्यमुक्तिस्त्रि-
 त्कालिकी केन्द्रपरिस्फुटा स्यात् । समीपतियन्तसमीप-
 चालनं विधेस्तु तत्कालजयैव युज्यते । सुदूरसंचालन-
 माद्यया यतः प्रतिक्षणं सा न समा महत्त्वतः” सि०शि०

अद्यतनश्चस्तनस्फुटग्रहयोरौदयिकयोर्दिनार्द्धजयोर्वीधा
 कालिकयोर्वी यदन्तरं कलादिकं सा स्फुटा गतिः ।
 अद्यतनात् कस्तने न्यूने वक्रा गतिर्ज्ञेया । तत्समयान्-
 तरान् इति । तस्य कालस्य मध्यं जनया गत्या गृहसा-
 चयितं युज्यत इति । इयं किल स्थूला गतिः । अथ
 सूक्ष्मा तात्कालिकी कथ्यते । तद्गगन्यूना चन्द्रगतिः ।
 अन्येषां ग्रहाणां गृहगतिरेव केन्द्रगतिः । सृष्टु-
 केन्द्रकोटिफलं कृत्वा तेन केन्द्रगतिर्गुण्या विज्यया
 भाज्या लब्धेन कर्कादिकेन्द्रे ग्रहगतिर्युक्ता कार्या ।
 मृगादौ तु रजिता कार्या । एवं तात्कालिकी मन्-
 परिस्फुटा स्यात् । तात्कालिकग्रा भुक्त्या चन्द्रस्य
 विशिष्टं प्रयोजनम् तदाह । समीपतियन्तसमीप-
 चालनमिति । यत्कालिकश्चन्द्रस्तस्मात् कालाङ्गतो वा
 गम्यो वा यदावक्षिस्थित्यन्तदा तात्कालिकग्रा गत्या
 तिथिसाधनं कर्तुं युज्यते । तथा समीपचालनं च ।
 यदा तु दूरतरस्तिथ्यन्तो दूरचालनं वा चन्द्रस्य तदा-
 द्यया स्थूलया कर्तुं युज्यत स्थूलकालत्वात् ।
 अतश्चन्द्रगतिर्महत्त्वात् प्रतिक्षणं समा न भवति ।
 अतस्तदर्थमयं विशेषोऽभिहितः । अथ गतिफ-
 लवासना । अद्यतनश्चस्तनग्रहयोरन्तरं गतिः । अत
 एव गृहफलयोरन्तरं गतिफलं भवितुमर्हति । अथ
 तत्साधनम् । अद्यतनश्चस्तनकेन्द्रयोरन्तरं केन्द्रगतिः ।
 भुजज्याकरणे यज्ञोग्यसंख्यं तेन सा गुण्या शरदि-
 दक्षैः २२५ भाज्या । तत्र तावत् तात्कालिकभोग्यसंख्यं